

РЕШЕНИЕ

№ 521

гр. Велико Търново, 29.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, XI СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: ПЕНКО ЦАНКОВ

при участието на секретаря ЦВЕТАНКА Й. ЗИНЕВА
като разгледа докладваното от ПЕНКО ЦАНКОВ Административно наказателно дело № 20214110201005 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производство по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Съдът е сезиран с жалба от адв. И.М., в качеството му на защитник на М. В. М., ЕГН *****, живущ с. В*** ***** против НП № 20-1275-000831/10.06.2021г., изготвено от ВПД началник Сектор пътна полиция към ОД на МВР - В. Търново. Твърди, че обжалваното НП е издадено при нарушение на процесуалните правила. Направено е искане за отмяна на обжалваното НП.

В съдебно заседание, жалбоподателят, чрез упълномощеният си защитник (адв. И. М.) поддържа подадената жалба и направеното в нея искане. Твърди, липса на териториална и материална компетентност на контролните органи за извършване на контрол по ЗДВП. Моли, обжалваното НП да бъде отменено.

Ответник жалбата, редовно призовани, не се представляват и не заемат становище.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

АУАН с № 163873 от 31.05.21г. е съставен от Д. ИВ. Г. (мл.автоконтр. при ОД на МВР – В. Търново) в присъствието на св. ЦВ. АНГ. Ц. против М. В. М., ЕГН *****, живущ с. В*** *****

При описание на нарушението и на обстоятелствата, при които е извършено наказващият орган е приел, че на 31.05.2021г., около 16.00ч., в с. Р, на ул. „Димитър

Благоев“, в района на дом № 37, в посока на с. Водолей, жалбоподателят като водач на МПС л.а Мазда, модел „Демео“, с рег. № *****, собственост на В М В от с. Водолей, при което автомобилът не е бил представен на задължителен, годишен технически преглед. В хода на проверката било констатирано, че водачът (М.М.) не бил заплатил дължимите глоби, в срока на тяхното доброволно плащане, както и че водачът не носи контролен талон към СУМПС.

Наказващият орган е възприел, че с описаните деяния, възникният виновен е нарушил разпоредбите на : чл. 147, ал. 1 от ЗДВП; чл. 186, ал. 7 от Закон за движение по пътищата и по чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДВП.

АУАН е бил връчен на нарушителя - непосредствено след издаването му (на 31.05.21г.) като в съдържанието му не са отразени направени от дееца възражения. Такива не са направени и в предвидения в чл. 44, ал.1 от ЗАНН, срок.

Въз основана на издадения АУАН, при пълнота и с идентичност на фактическата обстановка и на правна квалификация на извършено деяние като конкретен състав на административно нарушение било издадено НП № 20-1275-000831/10.06.2021г., изготвено от ВПД началник Сектор пътна полиция към ОД на МВР - В. Търново, с което на жалбоподателя:

- за извършеното нарушение на разпоредбите на чл. 147, ал.1 от ЗДВП и на основание чл. 185 от ЗДВП, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20.00лв.

- за извършеното нарушение на разпоредбите на чл. 186, ал. 7 от Закон за движение по пътищата и на основание чл. 185 от ЗДВП, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20.00лв.

- за извършеното нарушение на разпоредбите на чл. 100, ал.1, т.1 от ЗДВП и на основание чл. 183, ал.1, т.1, пр.2 от ЗДВП, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10.00 лв.

НП е връчено на нарушителя на 24.05.21г., който, в законоустановения срок, го е обжалвал, по реда на чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, пред ВТРС.

Изложената по - горе фактическа обстановка съдът приема за установена на основание чл. 189, ал. 2 от ЗДВП, въз основа на приетите като доказателства по делото писмени доказателствени материали, а също и от показанията разпитаните свидетели, които са потвърдили съдържанията в издадения АУАН констатации. Съдът кредитира показанията свидетелите, тъй като същите са последователни, непротиворечиви. В хода на производството по делото жалбоподателят не е представил доказателства оборващи направените от контролните органи констатации.

При така установената фактическа обстановка, съдът обективира следните правни изводи:

Настоящият състав приема, че жалбата е процесуално допустима, тъй като е депозирана в законоустановения срок и от лице имащо право на това. Разгледана по същество, жалбата се явява частично основателна.

При извършената служебна проверка съдът не констатира нарушения на императивни законови разпоредби относно производството по установяване на административните нарушения и налагане на административни наказания на жалбоподателя

с наказателното постановление. Съставеният АУАН и издаденото въз основа на него НП съдържат законоустановените в чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН реквизити, Същите се издадени от компетентни лица, и в сроковете, предвидени за това, като не са допуснати нарушения на процесуалните правила при тяхното връчване. Това мотивира съда да приеме, че същите са законосъобразни от формална страна.

По т. 1 от НП № 20-1275-000831/10.06.2021г., изготвено от ВПД началник Сектор пътна полиция към ОД на МВР - В. Търново – нарушение по чл. 147, ал. 1 от ЗДвП.

Съгласно чл. 147, ал. 1, изречение първо от ЗДвП, регистрираните МПС и теглените от тях ремаркета и ППС, с които се извършват превози с атракционна цел, с изключение на ППС на поделенията на въоръжените сили и ППС с животинска тяга, подлежат на задължителен периодичен преглед за проверка на техническата им изправност. Т.е. разпоредбата на чл. 147, ал. 1 от ЗДвП предвижда задължителна проверка за техническата изправност на МПС, съгласно утвърдена НАРЕДБА № Н-32 от 16.12.2011 г. за периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства. В зависимост от вида на автомобила и годината на производство са определени различна периодичност и начин на провеждане. Съгласно цитираната Наредба, управляваното от нарушителя превозно средство (л.а) подлежи на ежегоден технически преглед. Като е установил липсата на извършен такъв към момента на проверката (факт, който не се спори от нарушителя), административният орган е констатирал по същество нарушение на визираното в чл. 147, ал. 1 от ЗДвП задължение. Процесното МПС е чужда собственост (В М В), а не на жалбоподателя, по което обстоятелство не се спори по делото. Задължение автомобилът да бъде представен на технически преглед има собственика или съответното длъжностно лице. В случая обаче, жалбоподателят е санкциониран не по специалния текст на чл. 181, т.1 от ЗДвП, който предвижда наказване на определена категория лица - собственик или длъжностно лице, което без уважителни причини не представи в определения срок ПС за технически преглед. Установено е категорично извършване на нарушение по чл. 147, ал. 1 от ЗДвП, а именно управление от водач на автомобил, непредставен на технически преглед. Доколкото в нормата на чл. 188 от ЗДвП е предвидено, че освен собственикът и този, на когото е предоставено за управление МПС, отговаря за извършеното с него нарушение, то не следва от обсега на тази законова разпоредба да бъдат изключени нарушенията на разпоредбата на чл. 147, ал. 1 от ЗДвП. В случая наказващият орган, законосъобразно и правилно е съобразил обстоятелството, че е приложима общата норма на чл. 185 от ЗДвП, а не специалната санкционна разпоредба на чл. 181, т. 1 от ЗДвП. Тъй като жалбоподателят не е собственик или длъжностно лице по смисъла на тази разпоредба, наказващият орган правилно е ангажирал отговорността на жалбоподателя, в качеството му на водач не по специалния текст на чл. 181, т. 1 от ЗДвП а по реда на чл. 185 от ЗДвП.

Налице е и субективния елемент от състава на нарушението – извършено е виновно, при форма на вината - при пряк умисъл. Жалбоподателят е разбирал свойството и значението на извършваното и е могъл да ръководи постъпките си. Съзнавал е общественоопасния характер на извършваното от него деяние, предвиждал е настъпването

на общественотоопасните последици и е искал тяхното настъпване. Бил е напълно наясно относно факта, че не следва да управлява МПС, което не е представено на технически преглед.

По изложените съображения съдът приема, че обжалваното НП, в тази част е законосъобразно и като такова следва да бъде отменено.

По т.2 от НП № 20-1275-000831/10.06.2021г., изготвено от ВПД началник Сектор пътна полиция към ОД на МВР - В. Търново по чл. 186, ал. 7 от ЗДВП.

Съгласно разпоредбата на чл. 186, ал. 7 от ЗДВП, посочена като нарушена в АУАН и НП, издаден фиш, глобата по който не е платена доброволно в 7-дневен срок от датата на издаването му, се смята за влязло в сила наказателно постановление и се изпраща за събиране на публичния изпълнител, а съгласно разпоредбата на чл. 190, ал. 3 от ЗДВП наложеното наказание глоба се заплаща в едномесечен срок от влизането в сила на наказателното постановление, електронен фиш или съдебното решение или определение на съда при обжалване.

Разпоредбата на чл. 186, ал. 7 от ЗДВП, и относимата към влезлите в сила НП разпоредба на чл. 190, ал. 3 от ЗДВП имат указателен характер за своите адресати относно съдържащите се в тях обстоятелства. В съдържанието им не се съдържат диспозитивни и санкционни разпоредби фиксиращи конкретен състав на административно нарушение. Законодателят не укорява поведение, изразено в управление на МПС, след наложена санкция "глоба" по фиш, респ. по влязло в сила НП, която санкция не е заплатена в съответния срок (нормата на чл. 171, ал. 1, т.1, б. Д от ЗДВП - обявена за противоконституционна към момента на извършване на нарушението) В този смисъл е и константната съдебна практика на съдилищата в Република България. Преди всичко следва да се има предвид принципа за законоустановеност на административните нарушения и наказания, установен с чл. 2, ал. 1 ЗАНН, съгласно който деянията, които съставляват административни нарушения, и съответните за тях наказания, се определят със закон или указ. В светлината на този принцип следва да се тълкува нормата на чл. 185 ЗДП, съгласно която за нарушение на този закон и на издадените въз основа на него нормативни актове, за което не е предвидено друго наказание, виновните се наказват с глоба 20 лв. За да е налице нарушение по чл. 185 ЗДП следва привлеченото към отговорност лице да не е изпълнило изрично вменено му от ЗДВП задължение или да е извършило нещо, което законът изрично е забранил. В процесния случай АНО е посочил, че жалбоподателят е управлявал превозното средство при наличие на неплатена глоба. Това не е нарушение, тъй като нито ЗДВП, нито подзаконовите нормативни актове по прилагането му, забраняват правоспособните водачи да управляват автомобил ако не са си заплатили глобите.

Предвид на изложеното, обжалваното НП, в частта по т. 2, относно деяние по чл. 186, ал. 7 от ЗДВП, санкционирано по чл. 185 от ЗДВП с глоба от 20.00 лева, е незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено.

По т.3 от НП № 20-1275-000831/10.06.2021г., изготвено от ВПД началник Сектор пътна полиция към ОД на МВР - В. Търново –по чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДВП.

От събраните по делото доказателства, в това число справка за нарушител,

безспорно се установява, че към момента на проверката водачът не е изпълнил задължението си да носи издадения към СУМПС контролен талон, но същия е бил в обективна невъзможност за това. Видно от представената като доказателство по делото справка за нарушител, СУМПС на водача и издадения контролен талон към него са му били отнети, за извършени предходни нарушения на разпоредбите на ЗДВП.

Предвид изложеното съдът намира, че обжалваното наказателно постановление, в тази част, следва да бъде отменено.

При този изход на делото и по реда на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, претенцията на защитника на жалбоподателя за присъждане на адвокатско възнаграждение по реда на чл. 38, ал. 2 от Закон за адвокатурата (ЗА) се явява основателна.

Представен е договор за правна защита и съдействие между тези лица, в който е уговорено процесуалното представителство по делото да се осъществи безплатно в хипотеза на материално затруднено лице по чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА. Това е достатъчно, за да се присъди в полза на адвоката, осъществил процесуалното представителство на първия ответник възнаграждение в размер на 100 лв., определено на основание чл. 8, ал. 1, т. 1 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения и съответства с фактическата и правна сложност на делото и съобразен с уважената част от жалбената претенция.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, НП № 21-0319-000298/05.05.2021г., изготвено от началник група към ОД на МВР - В. Търново в РУ – П. Тръмбеш, **в частта**, с което на М. В. М., ЕГН *****, живущ с. В*** за извършено на 31.05.2021г., около 16.00ч., в с. Р, общ. В. Търново,

- административно нарушение на разпоредбите на чл.186, ал.7 от ЗДВП и на основание чл. 185 от ЗДВП, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20.00лв.

- административно нарушение на разпоредбите на чл. 100, ал. 1, т. 1 от Закон за движение по пътищата и на основание чл. 183,ал.1,т.1,пр.2 от ЗДВП, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10.00 лв.

ПОТВЪРЖДАВА НП № 20-1275-000831/10.06.2021г., изготвено от ВПД началник Сектор пътна полиция към ОД на МВР - В. Търново, **в частта**, с което на М. В. М., ЕГН *****, живущ с. В*** за извършено на 31.05.2021г., около 16.00ч., в с. Р, общ. В. Търново, нарушение на разпоредбите на чл. 147, ал. 1 от ЗДВП. и на основание чл. 185 от ЗДВП, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20.00лв.

ОСЪЖДА ОД на МВР – В. Търново, да заплати на М. В. М., ЕГН *****, живущ с. В*** сумата в размер на 100 (сто) лева, представляваща направени по

делото разноси за възнаграждение на упълномощен адвокат, съобразно уважената част от жалбената претенция, съобразно чл. 66, ал. 3 от ЗАНН, и чл. 38, ал. 2 вр. чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд Велико Търново, в 14 дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено и обявено.

Съдия при Районен съд – Велико Търново: _____